

“A CONSTANTÍ VA NÈIXER LA LOGÍSTICA DE TARRAGONA”

Pregó de la Festa Major de Sant Sebastià

Dimecres, 19 de gener de 2023 a 19 hores

Autoritats, empresaris i comerciants, amigues i amics de Constantí.

Moltes gràcies per convidar-me a fer aquest Pregó, és un veritable honor com a Presidenta de la Cambra de Tarragona, que represento a totes les activitats econòmiques del territori davant de l'administració. És un veritable honor, com deia, però també un entranyable record i una emoció personal pels lligams familiars que han unit Constantí amb la meva família.

Us volia traslladar que a Constantí va néixer la logística de Tarragona, a partir d'un fet familiar, que en el meu Pregó vull entroncar amb la consolidació del vostre poble com un punt neuràlgic de la indústria i dels serveis de transport i de logística, a partir del vostre polígon industrial i de les noves inversions previstes a mig termini. Permeteu-me, doncs, que em prengui aquesta llicència com a filla i hereva d'una de les empreses pioneres en la logística, com va ser Transports Roigé, i les meves relacions personals amb Constantí.

El mas del meu avi Pasqual era a Constantí, i era un paradís per una nena del carrer Reial de Tarragona als anys quaranta i cinquanta del segle passat: es podia escampar la boira, ficar-se de peus al rec,

menjar préssecs de l'arbre... un munt de sensacions que ara són experiències, que la gent paga per fer-les.

Qui tenia tros, tenia un tresor durant la maleïda guerra incivil entre germans, que el país va patir entre 1936 i el 1939. El mas de l'avi va servir per proveir-nos de menjar quan es passava gana, però també per salvar vides quan amagàvem a gent perseguida injustificadament, tant d'un bàndol com d'un altre.

Però, el mas de l'avi Pascual Roigé i de la iaia Carme Barbat va amagar durant la guerra el germen de la logística. M'explicaré. El meu pare era poc donat a fer de pagès, i sempre que podia s'escapava de l'escola per fer de mecànic a un taller. El 1936, abans que s'iniciés el conflicte bèl·lic, ja s'havia espavilat pel seu compte, i disposava de tres camions.

Els camions i les mules eren vitals per la infanteria de guerra. El meu pare ja s'ensumava que es quedaria sense camions, i com que era un bon mecànic els va desmuntar a peces (motors, rodes i xassís), les va posar en caixes de fusta, les va cobrir amb tela de sac, i les va enterrar al mas en un gran clot, on damunt es feia la verdura.

Dos dies després d'enterrar els camions, el van prendre detingut cap a la presó model de Barcelona pel simple fet de ser empresari. Mai havia militat en cap partit, però el sol fet de tenir gent treballant al seu càrrec el feia de dretes. Aquesta detenció injusta li va salvar la vida

possiblement, tot i que es va passar tres anys a la presó compartint cel·la amb el famós Dr. Aleu de Tarragona, que va néixer a Constantí cap a 1910, com ja saben vostès.

Podeu imaginar què era per una família tenir tancat el pare a la presó enmig d'una guerra. La meva mare, serrallenca de cal Mero, bescanviava peix del Serrallo i avellanes del mas de Constantí a Barcelona per roba o espadenyes per poder anar vestides. El pare a la presó feia cotxets de pedals amb peces de desguàs, que regalava als fills de l'alcaid o els seus carcellers, fent ús d'aquella creativitat innata que totes les persones emprenedores tenen, la qual cosa li va permetre una estada a la presó més passadora.

Com podeu suposar, acabada la guerra el meu pare va desenterrar els tres camions de gasogen del mas de Constantí, els va muntar i els va tornar a posar en servei. De manera, que acabada la guerra eren els tres únics camions operatius de la província de Tarragona.

El govern franquista va obligar al meu pare un dia a la setmana a treballar per la "reconstrucción de la patria". I muts, i a la gàbia!

Aquest suport gratuït (entre cometes) al govern franquista ens va permetre poder optar a l'opció de compra de la primera remesa de camions importats des d'Anglaterra. De manera, que vam poder adquirir tres Leylands.

Els camions de marca Leyland anaven amb gasoil, i tenien una autonomia i potència superior als camions de gasogen d'abans de la guerra, que portaven al costat de la cabina del conductor una caldera de combustió que feia anar mecànicament el camió.

Aquest va ser l'embrió de l'empresa del meu pare Josep Roigé i Barbat, que gràcies al mas de l'avi a Constantí va poder salvaguardar el seu petit patrimoni, i reflatar la seva activitat econòmica després d'estar empresonat durant tota la guerra civil.

Transports Roigé va ser una empresa de transports, dedicada a les mercaderies com préssecs del Morell cap a Europa. O el vi en cisternes, que carregàvem al Priorat en dipòsits fets pels torners de la pròpia empresa, cap al port de Tarragona.

També vam crear l'Agència Laura que va ser un negoci pioner de paqueteria, els "recaders" en deien, on com a mínim cada dia es feien tres viatges a Barcelona pel port de l'Ordal sense autopista.

I, finalment, l'empresa Grutransa (Grues i Transports SA), dedicada al lloguer de grues, algunes de gran tonatge. En total, estem parlant d'una companyia de transports de més de 200 vehicles i 400 treballadors, que va operar al mercat des del 1939 fins aproximadament el 1970.

Inclús disposàvem de pisos pels bons xofers i mecànics, com a incentiu per mantenir-los a l'empresa en una època amb poca mà d'obra per culpa de la guerra. Els nascuts a la guerra i a la postguerra vam ser una generació de baix volum demogràfic, tant que quan t'integraves al mercat de treball moltes vegades et posaven un contracte de treball fix damunt de la taula.

Comptat i debatut, a dos quarts de set del matí tothom anava en dansa per treballar a casa meva. Del meu pare he heretat la disciplina, la constància en el treball, l'afany de superació, però sobretot l'hàbit d'aixecar-me cada matí molt aviat, com els qui em coneixen saben.

La perspectiva del temps m'ha fet agafar una visió de la vida que sempre aplicava el meu pare: capacitat per adaptar-me a cada situació i anar d'hora per avançar-me a la tronada, tal i com han de fer les empreses en el seu dia a dia.

Constantí avui ha passat de ser una població agrícola a ser reconeguda per la seva importància industrial i logística, gràcies al desenvolupament d'un gran polígon. El municipi té 6.724 habitants, amb un fort component de població jove i també immigrada. El gran actiu de Constantí és el seu polígon amb 481 hectàrees, 262 empreses i més de 3.600 treballadors.

Les inversions industrials i logístiques previstes des del 2021 fins al 2026 han estat i són:

- Primer projecte: a l'octubre de 2021, l'estació logística d'Amazon amb un centre de 30.000 metres quadrats al polígon Constantí. I la creació de 90 llocs de treball directes, i uns 200 llocs indirectes.
- Segon projecte: el projecte G-Park Constantí, del grup GLP, que ha significat la compra de dos solars que sumen 35.000 metres quadrats de parcel·la per construir espais logístics en lloguer. Projectada la construcció pel 2023.
- Tercer projecte: la nova plataforma logística dels grups Nuveen i Scanell Properties amb 40.000 metres quadrats de superfície en funcionament durant el 2023.
- Quart projecte: la planta de pretractament prevista per l'Agència Catalana de Residus en una parcel·la de 50.000 metres quadrats al propi polígon Constantí.
- I cinquè projecte de logística: la plataforma de distribució pel sud d'Europa de LIDL, una realitat cap al 2025-2026. Aquesta instal·lació al costat del parc comercial de les Gavarres, i en terme de Constantí, suposarà una urbanització de 18,5

hectàrees, dins la qual la distribuïdora alemanya ocuparà 227.000 metres quadrats.

I també voldria ressaltar altres inversions dirigides a la sostenibilitat energètica previstes com seran:

- Sisè projecte: el de la Vall de l'Hidrogen. Una planta d'hidrogen verd entre els termes de Constantí i de la Pobla de Mafumet, que estarà enllestida cap al 2025, la qual subministrarà energia renovable a tots dos polígons petroquímics. Aquest projecte està encapçalat per Repsol, juntament amb Enagás, Messer i Iqoxe. La primera fase significarà una inversió de 230 milions d'euros i la segona de 80. La mà d'obra necessària per la construcció són 200 llocs de treball.
- Setè projecte: el Projecte Constantí 42. Una planta solar fotovoltaica al nord-est del polígon, a la zona del mas del Cabaler, amb unes 17,46 hectàrees i una potència de 14,52 megawatts. Promoguda per IOSA Green Energy.
- Vuitè projecte: una comunitat energètica aprofitant els sostres de les naus logístiques del polígon de Constantí. Un projecte previst cap al 2026.

- I novè projecte: un parc solar a l'aeroport de Reus-Constantí previst per AENA amb 30.000 panells, dels quals bona part estaran al terme de Constantí.

Totes aquestes inversions produïdes després de la pandèmia de la covid19 sumen un total de nou projectes, una nova urbanització de 52 hectàrees de sòl, i la construcció de 658 mil metres quadrats de superfície construïda en parcel·la.

Els nou projectes empresarials esmentats assoleixen una inversió estimada de 855 milions d'euros, la qual cosa significa una inversió prevista de 142 milions d'euros per any al municipi de Constantí. I un total de 662 nous llocs de treball, a més de 2.500 llocs de treball indirectes.

Això suposa, que Constantí està davant d'una sèrie d'oportunitats, però també de reptes, que signifiquen:

Primer, un canvi de mentalitat per atraure noves activitats econòmiques, i preparar-nos per les noves demandes laborals que les empreses que s'ubiquin a Constantí faran al mercat de treball. I això representa adaptar les necessitats de la nostra mà d'obra a les característiques dels nous llocs de feina, principalment amb formació i hàbits de treball de la gent de Constantí que busca feina.

Segon, una adaptació a una nova realitat econòmica: marcada pel món digital i internet, però també per un desenvolupament més sostenible ambientalment. La logística s'associava amb poc llocs de treball i molta ocupació de sòl en el passat. Avui, som davant d'una logística de quarta generació, on el muntatge del producte final, l'embalatge o el transport internacional són feines qualificades, amb alta tecnificació i elevada mà d'obra.

Tercer, un futur amb major cohesió social: dotant d'equipaments de primer nivell a Constantí com la nova sala de vetlles, el centre Cultural, la piscina coberta amb pistes de pàdel entre d'altres equipaments, que milloren la qualitat de vida. I també promoure la integració social dels nouvinguts, integrant-los a llocs de treball dignes. La societat és plural, i Constantí som tots.

I, per últim, una posició territorial forta de Constantí: el municipi juga un paper metropolità importantíssim dins el Camp de Tarragona, pel seu polígon, perquè el 40% de l'espai de l'aeroport de Reus-Constantí està dins el terme de Constantí, per la seva posició central entre Reus i Tarragona, i per estar en un nus de comunicacions envejable d'accés a l'eix de l'Ebre per l'A-27 i el corredor del Mediterrani. Avui per avui, Constantí és una peça territorial sense la qual no es pot planificar el futur del Camp de Tarragona.

A hores d'ara, podran entendre la importància que donem a Constantí des de la Cambra de Comerç de Tarragona. Constantí és un dels municipis que està atraient més inversions, i generant nous llocs de

treball constantment en un moment complicat per la sortida de la crisi de la covid19, l'augment de costos energètics o la inflació.

Com a institució empresarial és el nostre deure conservar i fer créixer les empreses i els llocs de treball, és l'única solució que entenem per fer un món millor. Necessitem recuperar la cultura del treball i de l'esforç. Res és fàcil, ni és per sempre.

Tenim al davant un moment de canvis apassionants, però si cadascú de nosaltres no entenem aquest nou món que ens ve, no som capaços de canviar de xip, no sabem veure aquesta nova realitat en transformació com una oportunitat no ens en sortirem com caldria.

I això vol dir que cal generar riquesa (atreure i mantenir el teixit empresarial i tenir bons llocs de treball per la població de Constantí). I, cal també, generar qualitat de vida (habitatge digne, o bons equipaments sanitaris o escolars o esportius, com els que s'estan fent).

Abans de començar aquests dies de festa Major, he volgut fer aquest crit d'alerta. No és gens fàcil atreure inversions empresarials. No és gens fàcil tenir gent preparada i formada per ocupar els nous llocs de treball que les empreses demandaran. Per això, vull acabar amb un missatge d'unitat i consens.

Enguany tindrem eleccions municipals, no sé qui ocuparà noves responsabilitats polítiques al nou consistori municipal de Constantí a partir del juny del 2023, però al darrera hi ha projectes massa importants, no tan sols per Constantí, sinó també pel Camp de Tarragona i per Catalunya que cal donar-los continuïtat. Us demano que una vegada acabades les eleccions, continuï el fer poble, el fer Constantí gran, i entendre que sou claus en el futur del conjunt del territori.

Si és així, la Cambra de Comerç de Tarragona serà sempre al vostre costat defensant els interessos de Constantí i de la seva gent, facilitant la vinguda de noves empreses, i ajudant a la formació de la gent sempre, perquè trobi feina.

El meu pregó ha anat des de la guerra civil a Constantí i de l'esperit empresarial del meu pare fins a un Constantí actual, viu, amb possibilitats de futur i de prosperitat.

No sé si ara caldria invocar al gloriós sant Sebastià, patró de Constantí, però jo els invoco a tots vostès, perquè creguin en vostès mateixos, perquè siguin conscients de les possibilitats que Constantí té al davant, perquè actuïn amb unanimitat i consens de poble, volent una vida millor per tots cada dia.

Els projectes empresarials, els del meu pare abans i els que té al davant Constantí ara, els fan les persones amb la il·lusió de fer un món millor per a tots.

Gent de Constantí no perdeu la il·lusió de creure en vosaltres mateixos i en el futur!

Us desitjo una molt bona Festa Major.

Visca Sant Sebastià! Visca Constantí!

Laura Roigé Pons

Presidenta de la Cambra de Tarragona